De klagende moeder met haren zoon

bron
De klagende moeder met haren zoon. Z.p. 1810

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_kla004klag01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

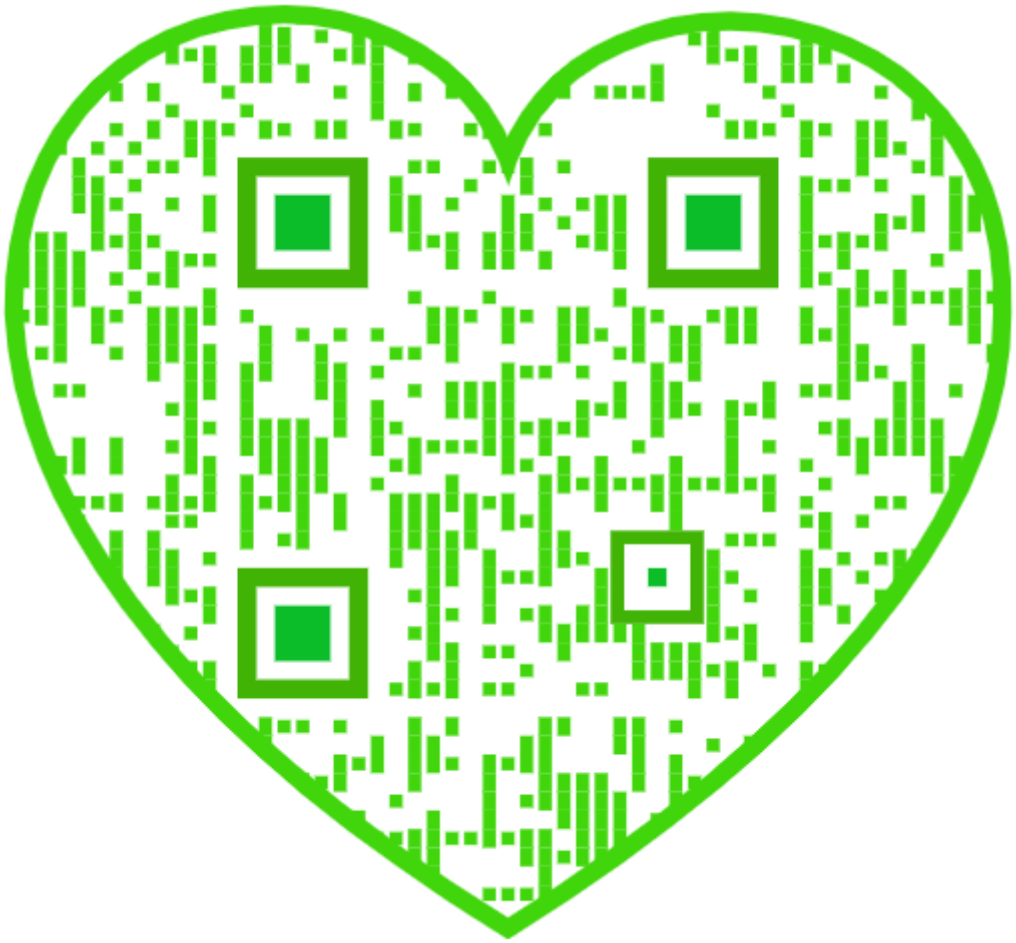

De klagende moeder met haar zoon.

Wijs: Moet ik op schildwacht staan.

Hoort hier de droeve klachten aan
van eenen zoon tegen zijn moeder,
die moet naar het slagveld gaan.
De zuster weent met haren broeder.
De vader, vol bezwaren,
hij zegt: ‘Mijn liefste kind,
in uwe kinderjaren!
Waar hebt gij dit verdiend,
dat gij van ons,
moet scheiden voor uw leven!
Mijn hart, dat zucht,
mijn hart, dat zucht,
gij zijt helaas uw moeders ..... vrucht!’

De moeder roept: ‘Ach, liefste kind!
moet gij gaan onder de soldaten?
Ik heb u van jongsaf zo teer bemind!
Moet gij uw moeder gaan verlaten?
Ik heb u met mijn borsten
teerhartig opgevoed.
Het zal mij 't leven kosten,
mijn eigen vlees en bloed!
Van uw achttien jaar,
moet gij de wapens dragen.
Ach, wat verdriet,
ach, wat verdriet,
dat menig moeder van haar kindren ziet!

Had ik u in mijn jonge tijd
liever de aarde moeten geven,
dan waar ik van die druk bevrijd.
Moet ik u zien marcheren
met uw kinderverstand,
uw leven gaan riskeren
en tegen den vijand
strijden in het veld,
die ik zo teer beminne,
mijn zoontje klein,
mijn zoontje klein,
moet gij gescheiden van uw moeder zijn?

Moeder, het is mijn droevig lot.
Zuchten en klagen kan niet baten.
Denk, dat het is de wil van God,
dat ik mijn ouders moet verlaten.
vertroost u, lieve moeder!
En vader, heb geduld!
Zuster, bid voor uw moeder,
als gij bepeinzen zult,
dat ik ben in de strijd!
Ik zal de zegen vragen,

in mijn gedacht,
in mijn gedacht,
dat God mij zal verlenen moed en kracht.

Kind, vertrek in de naam van God!
Ik zal u benedictie geven
en zijt verduldig in uw lot!
De hemel spaar' uw teer jong leven!
Wil aan uw vader vrag
een zegen voor het lest,
gelijk gij alle dagen
ons g'hoorzaam hebt geweest.
En blijf toch ons kind!
Adieu, mijn eerste zoontje
van achttien jaar,
van achttien jaar,
vertrekt met d'andre jonkheid altegaar.